

ה"ת 38798/03/23 - פריד מח'ול, נ.מ.ר.ה. פרויקטים בע"מ, כמיליה מח'ול נגד משטרת ימ"ר צפון

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 38798-03-23 מח'ול ואח' נ' משטרת ימ"ר צפון
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 4

בפני מבקשים כבוד השופטת יסמין כתילי
1. פריד מח'ול
2. נ.מ.ר.ה. פרויקטים בע"מ
3. כמיליה מח'ול

נגד משיבה
משטרת ימ"ר צפון

החלטה

ביום 16.3.2023 הוגשה בקשה דחופה לשחרור תפוסים. הבקשה הועברה לתגובת המשיבה, אשר טענה כי הבקשה התייתרה לפני מותב זה בהינתן כי הוגש כתב אישום בבית המשפט המחוזי בתל אביב (תפ"ח 38798-03-23), ולצדו בקשה לחילוט התפוסים.

נוכח פרטי התגובה, הוריתי על מחיקת הבקשה.

מקץ שלושה חודשים הגישה משטרת ישראל בקשה באופן לאקוני ובה הודיעה על הסכמה כי העניין יתברר לפני מותב זה. הבקשה נדחתה תוך שהערתי על האופן הצורני בו הוגשה הבקשה, אך גם לגופו של עניין, תוך שהפניתי להלכה שיציאה מלפני בית המשפט העליון בסוגיה זו.

כעת מחדשים הצדדים בקשתם, בעקבותיה עיינתי שוב בבקשה הקודמת ונוכחתי כי על גבי העמוד מופיעה הספרה 2, כך שככל הנראה היה עמוד מקדים שלא הוגש או לכל הפחות לא נסרק. כך או כך, אין כל התייחסות ודאי לא נספחים מאלה שצורפו עתה.

עתה אני רואה, כי המבקשת כאן פנתה לבית המשפט המחוזי, בו הוגש כתב האישום, ובדיון שנערך שם הסכימו הצדדים (והסכמתם קיבלת תוקף של החלטה), כי הבקשה תוגש לפני מותב זה.

עיינתי בפרוטוקול, שקלתי היטב בדבר, ומצאתי לדחות הבקשה.

עמוד 1

ראשית, נוכח האופן בו הוגשה הבקשה ביום 6.7.2023. בית המשפט אינו צריך להשלים את החסר או לנחש האם אירעו אירועים מעבר למופיע במסמכים שלפניו. בית המשפט יצא מנקודת הנחה שהצדדים הסכימו ביניהם להקנות לו סמכות, מבלי לדעת שהעניין נדון בבית המשפט המחוזי. לא צורף הפרוטוקול ולא ברור לי מדוע הדברים נעשים "בטפטוף" ולא כאגודה אחת, באופן שהיה מאפשר לדון בהם מתחילה באופן מעמיק, מלא ושלם, כאשר התמונה כולה פרושה לפני בית המשפט.

שנית, וזה לב הדבר, בפסק דין שיצא לא מכבר, מלפני בית המשפט העליון, פתח כב' השופט סולברג כך: " **האם משהוגש כתב אישום עוברת הסמכות לדון בהחזרת תפוס הקשור באותו משפט, לערכאה שאליה הוגש כתב האישום, או שמא יוסיף בית משפט השלום לדון בתפוס, עד אשר יוגש לבית המשפט שדן בהליך העיקרי? ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים...בגדרה נמחקה בקשת המשיב להחזרת תפוס, ונקבע כי הסמכות לדון בבקשתו, נתונה לבית משפט השלום**". ובהמשך " **מדובר בעניין התלוי בנסיבות כל מקרה לגופו, ופעמים, כמו בענייננו, אין מניעה כי המותב שבקי ורגיל בפרטי התיק, יכריע בבקשה להחזרת תפוס. ככל שאין מניעה לעשות כן, ישנה עדיפות ברורה בקיום הדיון בעניינו של התפוס, לפני המותב שדן בתיק העיקרי... התוצאה שאליה הגיע בית המשפט המחוזי, תסכל אפשרות כזו. בשעה שיוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי, בקשות להחזרת תפוס, ידונו בהכרח לפני מותב אחר, בדרגת בית משפט השלום. נוכח האמור, טעמים שביעילות דיונית תומכים בהקנאת הסמכות להורות מה יעשה בחפצים תפוסים, לערכאה שאליה הוגש כתב האישום. מעבר להיבט המעשי, גם טעמים שבאחידות כללי סדר הדיון תומכים באותה מסקנה" (בש"פ 5894/20 מדינת ישראל נ' מועתז דיבא).**

גם במסגרת בקשה "מחודשת" זו לא טרחו המבקשים להראות מדוע לא חלה בעניינינו החלטת בית המשפט העליון או מדוע הנסיבות מצדיקות דווקא את בירור הבקשה לפני בית משפט זה. כל מה שעשו, צירפו (באיחור) פרוטוקול המשקף הסכמה דיונית שאומנם קיבלה תוקף של החלטה, אך אין בה, כך על פני הדברים, להקים סמכות מקום שזו לא בוססה.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, בהעדר הצדדים.